

Th&#h c&#a tôi sinh ra và lớn lên khi đ&#t n&#c chia đôi.

Khi chi&#n tranh leo thang, tin t&#c chi&#n tranh tràn lan trên báo chí, tôi ph&#i di chuy&#n t&# mi&#n trung chi&#n tranh nghèo đói vào Sài g&#n. Tuổi i thi&#u niên c&#a tôi ph&#i chung đ&#ng và lớn c&# lỏng gi&#a m&#t th&# gi&#i ph&#n hoa c&#a m&#t đ&#t n&#c đ&#y khói l&#a. Nh&#ng v&#n đ&# v&# quê h&#ng đ&#t n&#c b&#t đ&#u nhen nhúm trong tâm h&#n tôi.

Đ&#n cu&#i năm l&#p 10, th&#ng b&#n thân nh&#t c&#a tôi b&# g&#i nh&#p ngũ. Nhìn ng&#i b&#n thân m&#t búng ra s&#a, xúng xính trong b&# áo tr&#n v&# thăm nhà tôi không kh&#i xót xa. T&#ng lai c&#a th&# chúng tôi mù m&#t trong chi&#n tranh và đ&#m chìm trong khói c&#a l&#u đ&#n cay trong thành ph&#.

S&#ng trong m&#t đ&#t n&#c chi&#n tranh d&#i s&# lãnh đ&#o c&#a nh&#ng ng&#i không có tâm và t&#m nhìn dân t&#c, c&# m&#t th&# h&# thanh thi&#u niên mi&#n nam lớn lên và m&#t đ&#nh h&#ng. Lòng yêu n&#c c&#a th&# h&# c&#a chúng tôi không có lãnh đ&#o. Chúng tôi, có đ&#a bi&#n m&#t kh&#i thành ph&# đi theo Vi&#t c&#ng vì có thân nhân trong chi&#n khu. Nh&#ng đ&#a còn lớn i vui đ&#u vào h&#c hành, sách vở, ki&#n th&#c đ&# nuôi chút hy v&#ng trong t&#ng lai. Có nh&#ng đ&#a con nhà giàu bi&#n thành nh&#ng tay ăn ch&#i. Có đ&#a s&#a so&#n đ&# lên đ&#ng nh&#p ngũ. Chúng tôi cũng lao đ&#u vào nh&#ng

sinh hoạt tập thể ở quê, nhà thơ, thanh niên Phút Tôi. Có dịp tham gia xuồng đò sông.

Thập niên 1960-1970 tràn đầy giọng nhạc mới. Nhạc thiên tài âm nhạc Việt Nam đã xuất hiện khắp đất nước rộng rãi lan ra xã hội. Nhạc bài hát của Trường Công Sơn với lời ca và thân phận người Việt Nam da vàng đẹp đẽ với tình quê hương. Nhạc tình ca của Tô công Phụng, Vũ thành An, Ngô thụy Miên, Lê Uyên Phương, Vũ Đức Sao biển, tình ca Tôn thất Lập, v.v. đã ru tôi thiêu niên của tôi. Giữa nhạc dòng nhạc tình ca, và nhạc bài ca và thân phận, tôi bắt gặp dòng nhạc của Nguyễn Đức Quang với bài *Việt Nam Quê Hương Ngõ* với lời ca chất chứa niềm hy vọng và lòng yêu nước.

Việt Nam Quê Hương Ngõ

là lời thu thập tinh thần làm cho tôi có ý thức và dân tộc và lịch sử đất nước và gia đình của cha ông.

Mới khi nghe ... *Máu ta tôi thành Văn Lang dẹp lũ, xương thối nãy cha ông mài t mài ...* tôi cảm nhận được cái gì rất thiêng liêng từ năm ngàn năm trước đổ dồn vào con người nhỏ bé của mình. Tôi có cảm tưởng tôi không phải là tôi mà là cảm nhận dòng sông Việt chảy trong tôi. Sau này, khi được đọc Lý Đông A ...”

ta sống muôn năm trong ta lý sự sống mà làm nên thời đại 2000

”viết từ năm 1940, thì tôi càng thêm ý nghĩa của lời ca của Nguyễn Đức Quang. Với tôi, Nguyễn Đức Quang, cũng như Lý Đông A, chính là ngôn sứ của thời nhân, giúp cho tâm hồn tôi nở rộ từ đất nước với linh thiêng của đất nước, đất bắt gặp những người bạn cùng nhau đi, cùng những rung động quê hương trong nước và ngoài nước. Anh đã đem lời cho thơ họ chúng tôi niềm tin yêu vào tương lai dân tộc đất nước họ chúng tôi “

xin nhớ nãy làm quê hương

”vui niềm “

hy vọng đã vươn lên trong u phôi n mùa chinh chiến

.”

Việt Nam Quê Hương Ngõ sẽ giúp cho tuổi trẻ cảm thấy được hồn sông dân tộc và nhận thức được sự mạnh mẽ thiêng liêng của dân tộc trước hiềm tình đất nước. Nó sẽ tiếp tục kích động lòng yêu nước của thế hệ thanh niên đang lên trong đất nước dõng dạc gót giày xâm lược của Địch Hán, như đã kích động lòng yêu nước của tôi thời kỳ chiến tranh.

Tôi mong rằng một ngày nào đó khi dân chúng tôi do tái lập trên quê hương, khi bóng quân thù không còn trên lãnh hải và lãnh thổ quê hương, thì *Việt Nam Quê Hương Ngõ* sẽ được quây quần dân chúng là bản quốc ca cho một nước Việt Nam mới để ghi nhớ bài hát đã thúc đẩy lòng yêu nước thời họ nay qua thế hệ khác.

Anh đã ra đi, nhưng Việt Nam Quê Hương Ngào Ngạt sẽ tồn tại mãi mãi trong lòng dân tộc Việt Nam, như một ngọn lửa thiêng, tiếp tục hun đúc lòng yêu nước của một thế hệ kế dân tộc Việt phẩm sĩ đứng vững như ngai vàng lịch sử đầy nghẹn ngào.

Nguyán Xuân Phác
Richardson, Texas

Thưa Quý Vị và Các Bạn thân mến,

Trong bài “Việt Nam Quê Hương Ngào Ngạt” của Nguyán Đác Quang có câu này mà tôi rất thích:

“Hỡi những ai GáC XUáNG NGOI DáY LáM CáM ĐI LÊN!” Nó diễn tả hình ảnh một người bị kát sác, ngã gác, có thể là ngã xuống nước hay mất đám sinh lý nhưng quyát không bỏ cuộc, cố gắng ngoi dậy, và khi dậy được rồi thì vái válê bước lên chách đi rồi ngay, có thể là bò, là trán, chácháa đi tháng người đi được... Tôi thích câu này lắm. Tôi thay không biết ai đó khi phá biết các bài du ca cho quần chúng tôi để ý sẽ làm thành “Hỡi những ai gác xuống ngoi dậy HÙNG CáNG đi lên!” Người bị gác ngã, váà ngoi ngóp bò dậy, làm sao tiến bước một cách “hùng dũng” được. Vái, hùng dũng không phải là tráng để nói về cách đi. Đi oai hùng, đi hùng dũng...thì có, chá đi hùng dũng thì không nghe ai nói, trá trong bài Việt Nam Quê Hương Ngào Ngạt sẽ làm như này.

Khi Anh nguyán Đác Quang ở Boston cách nay 6 năm, về cháng tôi có hỏi anh về việc này, anh xác nhận rằng nguyên thuá là LáM CáM, không phải là HÙNG CáNG. Anh không đồng ý về chá hùng dũng, nhưng anh nói một cách hiền lành: “Có người còn cháu hát là được rồi, sai một chút không sao!” Dù vậy tôi vẫn tin chá LáM CáM của Nguyán Đác Quang nên tôi mở miệng để nghe chúng ta dùng từ nó trong Việt Nam Quê Hương Ngào Ngạt, và đã thấy lòng kính trọng Nhạc Sĩ Nguyán Đác Quang, và để giá được hai cháchá hay, thát gì hình và để ý nghĩa của bài hát.

Trân trọng,